

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ

Φροντιστήριο Μέσης Εκπαίδευσης

2025 – 2026

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ

ΧΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α**A1.δ****A2.δ****A3.β****A4.δ****A5. α. Λ β. Σ γ. Σ δ. Λ ε. Σ****ΘΕΜΑ Β****B1.**

- α)** $_{17}\text{Cl}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$ (3η περίοδος, 17η ομάδα)
 $_{29}\text{Cu}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^1$ (11η ομάδα, 4η περίοδο)
 $_{35}\text{Br}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^5$ (17η ομάδα, 4η περίοδο)
 $_{53}\text{I}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^6 4d^{10} 5s^2 5p^5$ (17η ομάδα, 5η περίοδο)
- β)** $_{29}\text{Cu}^{+2}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^9$
 $_{27}\text{Co}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^7 4s^2$

Τα παραπάνω σωματίδια είναι ισοηλεκτρονιακά καθώς έχουν 27 ηλεκτρόνια. Επομένως το μέγεθος εξαρτάται από το πυρηνικό φορτίο (Z) δηλαδή από τον αριθμό των πρωτονίων στον πυρήνα. Όσα περισσότερα πρωτόνια έχει ο πυρήνας τόσο ισχυρότερα έλκονται τα εξωτερικά ηλεκτρόνια από τον πυρήνα και έχω μείωση του μεγέθους. Επομένως: $_{29}\text{Cu}^{+2} < _{27}\text{Co}$

γ) Παρατηρούμε ότι τα Cl, Br, I ανήκουν την ίδια ομάδα. Άρα η ισχύς των αντίστοιχων οξέων αυξάνεται καθώς αυξάνεται το μέγεθος (r) του αλογόνου. Συνεπώς ως προς την ισχύ οξέων: $\text{HCl} < \text{HBr} < \text{HI}$

- δ)** HCl: πολικό μόριο (London, διπόλου-διπόλου), $M_r=36.5$
HBr: πολικό μόριο (London, διπόλου-διπόλου), $M_r=81$
HI: πολικό μόριο (London, διπόλου-διπόλου), $M_r=124$
HF: πολικό μόριο (London, διπόλου-διπόλου, δεσμός υδρογόνου), $M_r=20$

Ισχύει ότι όσο πιο ασθενείς είναι οι διαμοριακές δυνάμεις, τόσο πιο δύσκολη η υγροποίηση. Επίσης ισχύει ότι όσο αυξάνεται το M_r μιας ένωσης τόσο ισχυρότερες είναι οι διαμοριακές δυνάμεις διασποράς (London). Άρα το HCl υγροποιείται δυσκολότερα από τα υπόλοιπα υδραλογόνα. Επομένως: Δυσκολία υγροποίησης: $HCl > HBr > HI > HF$

B2. α) Η μεταβολή του όγκου επηρεάζει την θέση της χημικής ισορροπίας (XI) μόνο αν υπάρχει στοιχειομετρική διαφορά στα mol των αερίων αντιδρώντων και προϊόντων. Επομένως, για να μην μετατοπίζεται η XI θα πρέπει το B να είναι αέριο και $x=2$.

β) Η K_c μειώνεται όταν η θέση της XI μετατοπίζεται αριστερά λόγω μεταβολής της θερμοκρασίας. Με μείωση της θερμοκρασίας σύμφωνα με την αρχή Le Chatelier ευνοούνται οι εξώθερμες αντιδράσεις επομένως η αντίδραση με κατεύθυνση προς τα αριστερά είναι εξώθερμη ενώ η προς τα δεξιά ενδόθερμη.

γ) i) Με αφαίρεση ποσότητας του αέριου συστατικού Γ , η θέση της XI μετατοπίζεται δεξιά καθώς σύμφωνα με την αρχή Le Chatelier όταν μειώνεται η συγκέντρωση ενός συστατικού της XI τότε η θέση της XI μετατοπίζεται προς την κατεύθυνση όπου το συστατικό αυτό παράγεται. Έτσι, η u_1 αυξάνεται και η u_2 μειώνεται έως ότου αποκατασταθεί και πάλι η χημική ισορροπία στο σύστημα. Η απόδοση αυξάνεται πάντα όταν η XI μετατοπίζεται δεξιά.

ii) Με προσθήκη ευγενούς αερίου αυξάνονται τα συνολικά mol αερίων με αποτέλεσμα να αυξάνεται ο όγκος του δοχείου εφόσον η πίεση παραμένει σταθερή. Έτσι μειώνεται η συγκέντρωση όλων των αερίων συστατικών οπότε u_1 και u_2 μειώνονται στιγμιαία ενώ η απόδοση παραμένει σταθερή εφόσον στην προκειμένη περίπτωση η θέση της XI δεν μεταβάλλεται με αλλαγή του όγκου.

B3.α. Από διάγραμμα παρατηρούμε ότι $E_{a1} > E_{a2}$ και γνωρίζουμε ότι όσο μεγαλώνει η E_a μιας αντίδρασης τόσο πιο αργή είναι. Συνεπώς το 1ο στάδιο είναι το αργό.

β. Το αργό στάδιο καθορίζει τον νόμο της ταχύτητας, επομένως σύμφωνα με το διάγραμμα ο νόμος ταχύτητας της αντίδρασης είναι : $u = k[(CH_3)_3CCl]$

γ. αφού η αντίδραση είναι 1ης τάξης, οι μονάδες μέτρησης του k είναι $k = 1/sec$ ή $1/min$

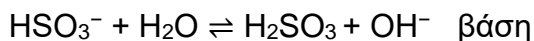
δ. ισχύει ότι: $\Delta H = H_{\text{προϊόντων}} - H_{\text{αντιδρώντων}}$

Από διάγραμμα $H_{\text{προϊόντων}} < H_{\text{αντιδρώντων}}$

Άρα $\Delta H < 0$ και η αντίδραση είναι εξώθερμη.

B4. Το άλας δίστανται και το ιόν HSO_3^- λειτουργεί αμφιπρωτικά.

$$K_a(\text{HSO}_3^-) = K_{a2}(\text{H}_2\text{SO}_3) = 6,3 \cdot 10^{-8}$$

$$K_b(\text{HSO}_3^-) = K_w / K_{a1}(\text{H}_2\text{SO}_3) = 10^{-14} / 1,3 \cdot 10^{-2} < K_a(\text{HSO}_3^-).$$

Ισχύει $K_b(\text{HSO}_3^-) < K_a(\text{HSO}_3^-)$ και άρα $[\text{H}_3\text{O}^+] > [\text{OH}^-]$ οπότε το διάλυμα θα είναι όξινο.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. A: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OH}$, B: $\text{CH}_3\text{CH}=\text{CH}_2$, Γ: $\text{CH}_3\text{CH}(\text{Br})\text{CH}_2\text{Br}$,

Δ: $\text{CH}_3\text{C}\equiv\text{CH}$, E: $(\text{CH}_3)_2\text{CHOH}$, Z: CH_3COONa , Θ: $\text{CH}_3\text{CH}=\text{O}$

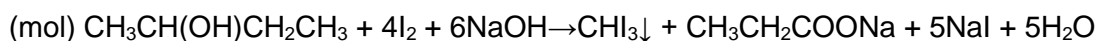
Κ: $(\text{CH}_3)_2\text{CHCl}$, Λ: $(\text{CH}_3)_2\text{CHMgCl}$, ↓

M: $\text{CH}_3(\text{CH}_3)\text{CHCH}(\text{OH})\text{CH}_3$

Γ2. α) Από τις ισομερείς ενώσεις με μοριακό τύπο $\text{C}_4\text{H}_{10}\text{O}$ μόνο η 2-βουτανόλη δίνει την αλογονοφορμική αντίδραση.

1ο Μέρος: Για το ίζημα CHI_3 έχουμε $n = m / M_r = 39,4 / 394 = 0,1 \text{ mol}$

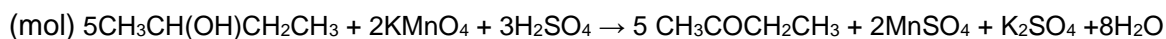
Σύμφωνα με την αντίδραση:

A/Π   n   n

επομένως αρχικά στο μείγμα των αλκοολών είχαμε $n_{\text{Z}} = n_{\text{Ξ}} = 3n = 0,3 \text{ mol}$.

β) 3ο Μέρος:

A/Π   n   2n/5

όπου $2n/5 = 0,04 \text{ mol}$

όμως τα συνολικά moles του KMnO_4 που αποχρωματίζει το μίγμα μέγιστα είναι:
 $n(\text{ολικά}) = CV = 0,04 \text{ mol}$ επομένως η ένωση Ξ είναι τριτοταγής και δεν οξειδώνεται.

Άρα Ξ: $(\text{CH}_3)_3\text{COH}$ και Z: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}(\text{OH})\text{CH}$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1: Έως το ισοδύναμο σημείο έχουν προστεθεί συνολικά 15mL προτύπου NaOH.

$$\text{Αρχ} \quad C_{\text{HA}} \cdot V \quad 0.015C$$

$$\text{Ισοδ.Σημείο} \quad - \quad -$$

όπου ισχύει ότι: $C_{\text{HA}} \cdot V = 0.015C$ (1)

Με την προσθήκη 10mL NaOH, καταναλώνεται πλήρως το πρότυπο αλλά έχουμε περίσσεια αγνώστου HA επομένως προκύπτει ρυθμιστικό διάλυμα.

$$\text{Αρχ.} \quad C_{\text{HA}} \cdot V \quad 0.01C$$

$$\text{Τελ.} \quad C_{\text{HA}} \cdot V - 0.01C \quad - \quad 0.01C$$

από σχέση (1) έχουμε: $n_{\text{HA}} = 0.005C$

$$[\text{H}_3\text{O}^+] = K_a \cdot [\text{HA}] / [\text{A}^-]$$

$$10^{-4} = K_a \cdot (0.005C/V') / (0.01C/V')$$

$$\text{Άρα, } K_a = 2 \cdot 10^{-4}$$

$$\text{Αρχ} \quad 0.01V_1 \quad 0.01V_2$$

$$\text{Τελ} \quad 0.01V_1 - 0.02V_2 \quad - \quad 0.02V_2$$

Για να προκύψει ρυθμιστικό διάλυμα θα πρέπει να είναι σε περίσσεια το NH_4Cl .

$$[\text{OH}^-] = K_b \cdot [\text{NH}_3] / [\text{NH}_4^+]$$

$$10^{-5} = 2 \cdot 10^{-5} \cdot (0.02V_2/V_{\text{ολικο}}) / ((0.01V_1 - 0.02V_2)/V_{\text{ολικο}})$$

$$V_1/V_2 = 6/1$$

$$\text{Άρα, } V_{\text{max}} = 350\text{mL}$$

